

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818200393
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2018:8818200393.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: S. C., H.. XX.X.XXXX, R. C. D. XXXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 5.867,49 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3801,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3801,88 eur od 7.1.2018 do zaplatenia a to všetko mu povoľuje uhradiť v 70-eurových mesačných splátkach, splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkami straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamieťa.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 23%.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5867,49 eur spolu s nezaplatenými úrokmi v sume 228,52 eur, úrokmi z omeškania vo výške 2,59 eur, úrokom vo výške 11,90% p.a. z nezaplatenej istiny vo výške 5867,49 eur od 28.12.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 5867,49 eur od 28.12.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov v sume 228,52 eur od 28.12.2017 do zaplatenia, nezaplatenými poplatkami za poistenie v sume 4,90 eur a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 9.2.2015 uzatvoril žalobca so žalovaným Úverovú zmluvu č. XXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 7000,- eur. V zmysle bodu 1.1. Zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „OP“) a Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s., a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v uvedených obchodných podmienkach. Náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov upravuje Zmluva v bode 1.2. v spojení s bodom 2.5.3 OP, z ktorých vyplýva tiež anuitné splácanie úveru, pričom počet a termíny splátok istiny ai úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške, počte a termínoch splátok iných poplatkov. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejme už v čase uzatvorenia zmluvy, sú teda uvedené v samotnom texte Zmluvy. Ostatné poplatky, ktorých účtovanie nie je zrejme v čase uzatvorenia zmluvy sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý

je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok, a tým aj súčasťou Zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, toľkokrát danú službu banky využije. Zároveň, termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzovníka poplatkov, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný. Poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia Zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Žalobca zároveň poukázal aj na aktuálnu judikatúru, konkrétne na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 12Co/149/2016-60 zo dňa 15.2.2017, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/68/2017-46 zo dňa 28.2.2017 a č.k. 6Co/84/2017-57 zo dňa 28.3.2017, v súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Biróová. Žalobca upriamuje pozornosť súdu aj na Informáciu odboru ochrany finančných spotrebiteľov Národnej banky Slovenska z 18. apríla 2017 k aplikačným dôsledkom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej, ktorá je zverejnená na internetovej stránke NBS. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 27.12.2017 v zmysle § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou/Opakovaným upozornením zo dňa 20.10.2017. V súlade s čl. 19 bod 19.8 Všeobecných obchodných podmienok Prima banky Slovensko, a.s. sa písomnosť banky adresovaná klientovi považuje za doručeníu: dňom jej prevzatia alebo odmietnutia jej prevzatia, pokiaľ sa doručuje osobne alebo kuriérom; tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku; vytlačením správy o odoslaní, ak bola zaslaná prostredníctvom faxu; odoslaním, ak bola zaslaná prostredníctvom elektronickej pošty (emailom) alebo prostredníctvom krátkej textovej správy (SMS). Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 5867,49 eur, úrokov 228,52 eur, úrokov z omeškania 2,59 eur, poplatkov 60 eur, poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 4,90 eur. Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Žalobca ohľadne úroku z omeškania zo zmluvných úrokov odkázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.3.2008 sp.zn. 4Cob/62/2007 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici čk. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13.6.2017. V uvedenom žalobca odkázal aj na aktuálnu rozhodovaciu prax, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.1.2017. K vzťahu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania a priamo aj k ich uplatniteľnosti veriteľom popri sebe po predčasnom zosplatení dlhu sa jasne vyjadril vo svojej rozhodovacej činnosti aj Najvyšší súd Českej republiky rozhodnutí č. k. 33 Cdo 212/2014 zo dňa 21.08.2014.

2. Žalovaný uviedol, že so žalobou žalobcu v celom rozsahu nesúhlasí, nakoľko úver je potrebné považovať za bezúročný, pričom žiadal o možnosť uhradiť dlh v splátkach najviac po 70,- eur z dôvodu svojej finančnej a sociálnej situácie.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to úverovou zmluvou č. XXXXXX zo dňa 9.2.2015, Žiadosťou o poskytnutie spotrebného úveru z 9.2.2015, Prehľadom splácania - do predčasného zosplatenia a po predčasnom zosplatení, Stavom omeškaných splátok a Prepočtom zmluvných úrokov, Prepočtom úrokov z omeškania, Výzvou na predčasné splatenie úveru z 27.12.2017, Opakovaným upozornením z 20.10.2017, Obchodnými podmienkami účinnými od 15.12.2014, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 20.1.2015, Sadzovníkom poplatkov účinným od 1.9.2014, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 13.1.2018, Sadzovníkom poplatkov účinným od 1.1.2018. Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomným podaním žalobcu z 16.2.2018, písomným podaním žalobcu zo dňa 29.3.2018 spolu s prílohami, a to Obchodnými podmienkami účinnými od 15.12.2014, výpisom z interného bankového systému a výpisom z účtu žalovaného, Prehľadom splácania - do predčasného zosplatenia a po predčasnom zosplatení, Stavom omeškaných splátok a Prepočtom zmluvných úrokov, Prepočtom úrokov z omeškania, kópiou doručenky, písomným podaním žalovaného z 5.4.2018 s prílohami, a to upozornením z 25.9.2017, výpočtom RPMN, výpisom z účtu žalovaného, písomným podaním žalobcu z 15.5.2018 spolu s prílohami, a to výpisom z účtu žalovaného a rozhodnutiami Krajských súdov v Trnave a v Banskej Bystrici a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalobca ako banka a žalovaný ako klient uzavreli dňa 9.2.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z tejto zmluvy vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver za nasledovných podmienok: výška úveru 7000 eur, úroková sadzba 11,90 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 350 eur, poplatok za poistenie 2,45 eur mesačne, výška mesačnej splátky 100,07 eur, splatnosť 1. splátky 20.2.2015, počet splátok 120, deň splatnosti 20. deň kalendárneho mesiaca, konečná splatnosť 20.1.2025, RPMN 14,24%, priemerná RPMN 11,25%, celková čiastka na zaplatenie 12358,40 eur.

5. Žalobca ďalej súdu predložil „Opakované upozornenie“ zo dňa 20.10.2017 adresované žalovanému, ktorým je tento vyzývaný k úhrade omeškanej sumy 97,86 eur najneskôr do 25.10.2017 s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia úveru.

6. Žalobca tiež súdu predložil „Výzvu na predčasné splatenie úveru“ zo dňa 27.12.2017, v ktorom žiadal žalovaného uhradiť sumu 6163,50 eur do 6.1.2018. Výzva bola doručená žalovanému dňa 2.1.2018.

7. Zo žalobcom predloženého výpisu z účtu a výpisu z interného bankového systému je zrejmé, že žalovanému bol dňa 9.2.2015 poskytnutý úver 7000,- eur, pričom tento v uvedený deň uhradil sumu 350,- eur ako poplatok za poskytnutie úveru. Z predloženej špecifikácie a prehľadu splácania o predčasného zosplatenia vyplynulo, že celkovo žalovaný uhradil sumu 3198,12 eur.

8. Zo žalobcom predloženej špecifikácie zo dňa 29.3.2018 je zrejmé, že žalobca žalovanému poskytol úver vo výške 7000 eur, z ktorého časť finančných prostriedkov vo výške 350 eur použil na úhradu poplatku za poskytnutie úveru započítaním na poskytnutý úver v deň jeho poskytnutia v zmysle bodu 3.5 Obchodných podmienok pre úvery občanom účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (účinné od 15.12.2014). Použitie časti poskytnutej sumy žalovaným na úhradu poplatku dohodnutého priamo v úverovej zmluve v ods. 1.2 Základné podmienky nijako nespochybňuje výšku sumy úveru poskytnutej žalovanému žalobcom ani neznižuje istinu dlhu žalovaného. Žalobca má za to, že poskytnutím úveru celkom jednoznačne poskytol žalovanému plnenie (protiplnenie vo forme poskytnutia finančných prostriedkov), za ktoré mu prináleží protiplnenie, a to jednak v podobe úrokov a jednak v podobe výslovne v zmluve dohodnutého poplatku, pričom v oboch prípadoch ide o hlavný predmet plnenia z úverovej zmluvy. S poskytnutím úveru okrem toho žalobcovi reálne vznikajú nevyhnutne súvisiace organizačné, administratívne a ostatné priame či nepriame náklady, na pokrytie ktorých je určený aj uvedený poplatok za poskytnutie úveru. Poplatok za poskytnutie úveru bol v čase uzatvorenia zmluvy riadne vymedzený v úverovej zmluve v Čl. 1 ods. 1.2, ako aj v sadzobníku poplatkov žalobcu a žalovaný s ním bol riadne oboznámený a uzrozumený a vyjadril s ním uzatvorením zmluvy súhlas. Žalobca má za to, že poplatok za poskytnutie úveru je dohodnutý v súlade s právnymi predpismi a nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou s odkazom na § 53 ods. 1 OZ, nakoľko sa týka hlavného predmetu plnenia. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici čk. 43Co/ 19/2017-103 zo dňa 29.11.2017. Pred predčasným zosplatením úveru uskutočnil žalovaný úhrady v celkovej výške 3 198,12 eur, ako je zrejmé z doloženej tabuľky Prehľad splácania - do predčasného zosplatenia - v prílohe. Po predčasnom zosplatení úveru žalovaný neuskutočnil žiadne úhrady. Celkovo uhradil žalovaný žalobcovi sumu 3.198,12 eur, (úhrady pred zosplatením úveru). Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 7000 eur. Dňa 27.12.2017 bol zosplatený. Do dátumu predčasného zosplatenia uhradil na istinu sumu 1132,51 eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 5867,49 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok splatných dňa 20.9.2017 vo výške 80,07 eur, dňa 20.10.2017 vo výške 100,07 eur, dňa 20.11.2017 vo výške 100,07 eur dňa 20.12.2017 vo výške 100,07 eur. Žalovaný uskutočnil poslednú splátku na úver pred predčasným zosplatením dňa 26.9.2017 vo výške 20,- eur, ako vyplýva z doloženej tabuľky Prehľad splácania do predčasného zosplatenia - v prílohe. K predčasnemu zosplateniu úveru došlo na základe omeškaných splátok žalovaného, dňa 27.12.2017.

9. Žalovaný v písomnom podaní zo dňa 5.4.2018 uviedol, že v Zmluve nie je správne uvedená výška RPMN a celková čiastka splatná spotrebiteľom. Zo žiadneho ustanovenia Zmluvy (t.j. dvojstranného právneho úkonu podpísaného žalobcom a žalovaným) nevyplýva, že poistenie nie je podmienkou poskytnutia úveru resp. poskytnutia úveru za daných podmienok. Z textu Zmluvy totiž nie je zrejmé, či by žalobca poskytol žalovanému úver za rovnakých podmienok, ako k tomu došlo, aj keby žalovaný poistenie neuzavrel. Žalobca síce v Zmluve uvádza samostatne údaj o výške splátky ako aj o výške poistného no tento náklad spotrebiteľa do celkových nákladov a RPMN nezahrnul. Vychádzajúc z mesačnej splátky 105,28 eur (ako mesačnú splátku to označuje aj žalobca v upozornení zo dňa

25.09.2017), počtu splátok 120 a poplatku za poskytnutie úveru vo výške 350 Eur je celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 12 659,6 eur a RPMN vo výške 14,5 % (viď výpočet z portálu Y.U..K.). Spotrebiteľ neuzatvára s poisťovňou samostatnú poistnú zmluvu ale pristupuje k poisteniu, ktoré s poisťovňou dojednal žalovaný (s tým, že pravdepodobne má žalobca za dojednané poistenie dohodnutú aj províziu). V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 16Co/100/2016 zo dňa 23 .02 . 2017. K obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. žalovaný poukázal na ostatné rozsudky, v ktorých sa sudy vysporiadali o.i. aj s rozsudkom SD EÚ vo veci C-42/15 napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 21Co/ 104/ 2016 zo dňa 30 . 03 . 2017, rozsudok Krajského súdu Trnava, sp. zn. 9Co/278/2017 zo dňa 23.01.2018. Zo žalovanému dostupných informácií vyplýva, že sa do omeškania dostal so splátkou splatnou 20.9.2017, teda dovtedy si úver platil riadne. Uhradil 31 splátok po 102,58 eur, teda 3 282,56 eur. Následne uhradil ešte 24,98 eur. Za predpokladu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru je žalobca oprávnený žiadať úhradu maximálne sumy 3 692,46 eur s úrokom z omeškania od zosplátnenia úveru do zaplatenia. Žalovaný spochybnil nárok žalobcu na úhradu bežného úroku vo výške 11,9 % zo sumy 5 867,49 eur od zosplátnenia do zaplatenia. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015 a rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 3Co/98/2017 zo dňa 07.11.2017, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 6Co/92/2017 zo dňa 30.05.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 22 Co/25/20170 dňa 19.12.2017).

10. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 15.5.2018 uviedol, že bol na inkasnom bežnom účte evidovaný nepovolený debet (mínusový disponibilný zostatok) alebo v čase keď bol predmetný účet z dôvodu nevyrovnania predmetného nepovoleného debetu už zrušený. Žalobca teda trvá na tom, že uviedol kompletný prehľad úhrad žalovaného na dlh z úveru, ktorého zostatok je predmetom tohto konania. Uvedené napokon potvrdzuje aj žalovaný, keďže namieta v tomto smere len fakt, že úhrada 24,98 eur sa mu vrátila. Účet na úhradu nároku žalobcu uplatneného v tomto konaní bol uvedený v žalobe. Povinnosť na ktorú v tomto smere poukazuje žalovaný žalobca nemal, nakoľko tá vznikla až od 01.04.2015 v súvislosti s nadobudnutím účinnosti novely zákona č. 129/2010 Z.z., teda až po uzatvorení predmetnej úverovej zmluvy. Okrem uvedeného pri uzatváraní úverovej zmluvy žalobca nevystupoval v postavení predávajúceho, ale v postavení veriteľa. Pojem „predávajúci“ označuje jednoznačne účastníka kúpnej zmluvy. V záhlaví zmluvy sú napriek tomu uvedené identifikačné údaje žalobcu vrátane adresy žalobcu, čiže uvedená informácia bola v úverovej zmluve obsiahnutá. Výpočet RPMN bankou vychádza z daného vzorca a zohľadňuje presný dátum čerpania prostriedkov z úveru, tj. dňa 09.02.2015. prípady, kedy dátum splátky pripadne na deň pracovného pokoja, pri ktorých sa dátum reálnej splátky časovo posúva na neskorší pracovný deň. Online výpočty RPMN uvedené skutočnosti nemôžu zohľadňovať preto môžu byť v rozpore s výpočtom banky avšak ide o nesúhlas online výpočtu so zákonom nie o nesúlad výpočtu banky. Žalobca poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k . 10Co / 408 / 2016 - 54 zo dňa 28.2.2018. Poistné nebolo uvedené v celkových nákladoch spotrebiteľa v úverovej zmluve, pretože uzatvorenie poistnej zmluvy nebolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným a ani nemal vplyv na žiadnu podmienku úverovej zmluvy. Z viacerých ustanovení zmluvnej dokumentácie nepriamo vyplýva, že úverovú zmluvu bolo možné bez akýchkoľvek dôsledkov na jej podmienky (najmä negatívnych dôsledkov pre spotrebiteľa) uzatvoriť aj bez uzatvorenia poistenia a uzatvorené poistenie bolo možné tiež kedykoľvek zo strany žalovaného zrušiť. Poukázal na bod 10.1 Všeobecných obchodných podmienok a ods. 8 Obchodných podmienok pre úvery. Podmienenosť úročenia a poplatkovania úveru uvedením rozčlenenia splátky na jednotlivé zložky dlhu v úverovej zmluve, s konečnou platnosťou odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky Uznesením z 22. februára 2018 č.k. 3Cdo/ 146/ 2017, ktorým považoval dovolanie žalobcu v otázke nutnosti rozpisu splátky v zmluve za prípustné a dôvodné. Z ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka vyplýva, že povinnosť platenia úrokov sa spája s obdobím skutočnej držby požičaných peňažných prostriedkov. Uvedené potvrdzuje aj ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZSÚ“), v zmysle ktorého, ak spotrebiteľ splatí spotrebiteľský úver úplne alebo čiastočne pred dohodnutou lehotou splatnosti, je povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia. Návrh zákona z roku 2013, ktorým sa mal meniť a dopĺňať zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov obsahoval pod č. 5. ustanovenie, ktorým sa navrhovalo nasledujúce doplnenie Občianskeho zákonníka: V 4 53 ods. 9 sa na konci pripája táto veta: „Úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565.“ Rozhodujúcou skutočnosťou je, že táto navrhovaná zmena nebola nikdy legislatívne prijatá a Zákon č. 106/2014 Z. z. ani žiadna

iná zákonná novelizácia takéto ani obdobné ustanovenie odopierajúce veriteľovi nárok na zmluvné úroky po zosplatnení dlhu neobsahuje. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.1.2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/23/ 2017-92 zo dňa 29.11.2017 a č.k. 43Co/28/2017-94 zo dňa 27.2.2018, rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/193/2017-88 zo dňa 7.12.2017 a č.k. 7Co/366/2017-84 zo dňa 30.11.2017, rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/297/2017 zo dňa 13.2.2018, č.k. 5Co/311/2017 zo dňa 15.2.2018, č.k. 5Co/250/2017 zo dňa 13.2.2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky č. k. 33 Cdo 212/2014 zo dňa 21.08.2014. Žalobca poukázal na fakt, že zmluvné úroky boli vyčíslené pevnou sumou ako zmluvný úrok naakumulovaný z istiny do dňa zosplatnenia a tento sa ďalej nenavýšuje. Práve z tohto dôvodu nejde podľa žalobcu o rozpor so zásadou anatocizmu, ktorá ma zamedziť neodôvodnenému navýšovaniu nárokov veriteľov. Ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.03.2008, sp. zn. 4Cob/62/2007, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13.6.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 43Co/19/2017-103 zo dňa 29.11.2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre čk. 25Co/219/2017-104 z 13.12.2017.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

13. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

14. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

15. V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

16. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

23. Ako vyplýva z § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

24. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

26. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá

možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

27. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

28. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

29. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

30. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 9.2.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z tejto zmluvy vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver za nasledovných podmienok: výška úveru 7000 eur, úroková sadzba 11,90 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 350 eur, poplatok za poistenie 2,45 eur mesačne, výška mesačnej splátky 100,07 eur, splatnosť 1. splátky 20.2.2015, počet splátok 120, deň splatnosti 20. deň kalendárneho mesiaca, konečná splatnosť 20.1.2025, RPMN 14,24%, priemerná RPMN 11,25%, celková čiastka na zaplatenie 12358,40 eur. Žalovaný uhradil celkovo 3198,12 eur.

31. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

32. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

33. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

34. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

35. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej zmluve zo dňa 9.2.2015 však nezodpovedali požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v rámci ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch), takéto náležitosti sú obligatónnymi, a v prípade absencie uvedených náležitostí, je potrebné považovať poskytnutý úver za úver bezúročný a bez poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Spotrebiteľ by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť.

36. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj aj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

37. Pokiaľ ide o názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, je potrebné uviesť nasledovné:

38. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

39. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch, platný a účinný v čase uzavretia zmluvy, nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

40. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak líši od požiadavky Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a jednoznačne vyžaduje vyjadrenie jednak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

41. Pri rozpore medzi Smernicou a zákonom sa nemôže bez ďalšieho automaticky uplatniť Smernica pred vnútroštátnym právom. Vnútroštátny súd musí skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

42. V prípadoch, kedy súdy rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

43. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriami účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

44. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem (bližšie k danej problematike napríklad aj <http://www.najpravo.sk/clanky/preco-rozsudok-sdeu-vo-veci-home-credit-slovakia-c-a-klara-biroovanie-je-sposobily-zmenit-rozhodovaci-prax-vseobecnych-sudov-sr.html>).

45. V súlade s § 220 ods. 2 CSP súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej, je potrebné uviesť, že judikatúra vyšších súdov sa v otázke jeho aplikácie odlišuje. Súd preto poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

46. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

47. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016 zo dňa 30. 03. 2017, v ktorom sa uvádza: „Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Súd je preto názoru, že napriek odkazu žalobcu na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

48. Súd poukazuje v danej súvislosti aj na rozsudok NS SR z 28.06.2016 sp. zn. 7Sžo61/2015, porov. tiež pri použití historického výkladu k totožnej dikcii podľa zákona č.258/2001 Zz. rozsudok NS SR vo veci 7Cdo/128/2016). Slovenská republika do nového Zákona o spotrebiteľských úveroch prevzala z predchádzajúceho zákona totožnú dikciu splácania spotrebiteľských úverov podľa splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

49. Zároveň súd poukazuje na názor vyslovený Krajským súdom v Trenčíne v rozhodnutí sp.zn. 27Co/36/2017 zo dňa 28. 02. 2017: „K poukazu na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 zn. C-42/15 odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 4. júla 2006, C-212/04 Adeneler, v ktorom uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (pozri analogicky rozsudok zo 16. júna 2005, Pupino, C-105/03, Zb. s. I-5285, body 44 a 47). Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, toto právo prináleží len vnútroštátnym súdom.

50. Súd tiež poukazuje na ďalšie rozhodnutia, a to na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/2/2017 zo dňa 28. 06. 2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/7/2017 zo dňa 24. 07. 2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/164/2017 zo dňa 27. 06. 2017.

51. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-42/15, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a, napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI - stav k 16.6.2017 do čiastky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej)

52. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že formulárová zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.2.2015 neobsahuje údaj o splatnosti splátok, 1.splátky, iných poplatkov a konečná splatnosť úveru z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch, preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

53. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

54. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 14,24 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 14,73 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebitelcky-uver-rpmn-rpsn.php>>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 7000,- eur, výšky splátky úveru 102,52 eur (100,07 eur + poplatok za poistenie 2,45 eur) pri ich počte 120 a poplatku za poskytnutie úveru vo výške 350,- eur. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku. Žalobca totiž do výpočtu nezarátal poplatok za poistenie ako doplnkovú službu. Zo samotného formulára úverovej zmluvy nevyplýva, že sa jedná o dobrovoľnú službu, ktorá nemá byť súčasťou RPMN. V súvislosti so zarátaním poplatku za poistenie do výpočtu RPMN pozri rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017.

55. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/6/2017 zo dňa 14. 06. 2017 v obdobnej veci žalobcu, kde zmluva obsahovala aj povinnosť žalovaného platiť poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 1,15 eur mesačne: „Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že úver, ktorý žalobca poskytol žalovanej a ktorý ona čerpala, je bezúročný a bez poplatkov, keď úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. K tomuto záveru postačuje súdom prvej inštancie zistená skutočnosť, že v zmluve o úvere, ktorú strany uzatvorili, absentuje výška celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, keďže v celkových nákladoch nie

sú zahrnuté poplatky za poistenie schopnosti splácať úver, ktoré bolo stranami v zmluve dojednané. Zmluva tak neobsahuje náležitosť v zmysle § 9ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto sa úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Preto bola žalovaná povinná vrátiť žalobcovi iba sumu čerpanej istiny úveru, ako o tom správne rozhodol súd prvej inštancie.

56. Zároveň súd v súvislosti s nepriznaním poplatku za poistenie poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2017 sp..zn. 1Co/38/2017 v obdobnej veci žalobcu.

57. Podľa názoru súdu poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu. Poistenie výdavkov ako také má žalobca vopred predformulované v bode 1.2 zmluvy. Spotrebiteľ podpisom zmluvy automaticky akceptoval súbor poistenia v rozsahu „Súbor A“. Zároveň bolo predformulované aj v žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru. Žalobca tak nepreukázal, že išlo o dobrovoľnú doplnkovú službu, a že bez takejto doplnkovej služby, by žalovaný získal spotrebiteľský úver za ponúkaných podmienok.

58. Žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov). Úhrady žalovaného predstavovali sumu 3198,12 eur. Žalovaného tak súd zaviazal na úhradu nesplatennej istiny v sume 3801,88 eur (7000,- eur - 3198,12 eur). Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

59. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

60. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď dorúčením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i v hodením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

61. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vložení do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

62. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5,0% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády zo sumy žiadanej istiny úveru. Do sféry dispozície žalovaného sa zosplatnenie dostalo dňa 2.1.2018, pričom žalobca poskytol žalovanému lehotu na plnenie do 6.1.2018. Žalovaný sa do omeškania dostal najneskôr 7.1.2018, súd preto žalobcovi priznal uvedený nárok od žiadaného dňa.

63. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z

64. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) lehotu na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

65. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach.

66. Žalovaný je živnostník, jeho čistý mesačný príjem predstavuje od 650,- do 700,- eur. Žalovaný je ženatý, manželka je momentálne na materskej dovolenke. Má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom. Vzhľadom na sociálnu a finančnú situáciu žalovaného, súd mu povolil uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach po 70,- eur mesačne. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia (napríklad rozsudok Krajského súd Trnava sp.zn. 10Co/293/2016 zo dňa 14. 06. 2017). Zároveň však súd zohľadnil, že jediným príjmom celej rodiny žalovaného je suma okolo 700,- eur, pričom má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom. Žalobca aj vzhľadom na priznanie nároku na úrok z omeškania nebude takýmto rozhodnutím nijako ukrátený.

67. Splácanie dlhu nepresiahne dobu 36 mesiacov. Žalobca aj vzhľadom na priznanie nároku na úrok z omeškania nebude takýmto rozhodnutím nijako ukrátený.

68. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

69. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

70. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. Pre účely určenia pomery úspechu medzi stranami sporu súd vyčíslil uplatňovanú pohľadávku žalobcu ku dňu podania žaloby dňa 8.2.2018. Žalobca požadoval sumu 5867,49 eur, úroky vo výške 228,52 eur, úrok z omeškania 2,59 eur, úrok z úveru vo výške 11,90% zo sumy 5867,49 eur od 28.12.2017 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu 8.2.2018 predstavuje sumu 76.02 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5867,49 eur odo dňa 28.12.2017 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku 8.2.2018 predstavuje sumu 34.55 eur. úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 228,52 eur odo dňa 28.12.2017 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku 8.2.2018 predstavuje sumu 1,34 eur, poplatky za poistenie v sume 4,90 eur.

72. Z uplatnenej sumy 6215,41 eur (ku dňu 8.2.2018) žalobcovi bolo priznaných 3819,06 eur (priznaná suma vyčíslená ku dňu 8.2.2018) pozostávajúca z istiny 3801,88 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3801,88 eur od 7.1.2018 do zaplatenia, čo predstavuje ku dňu 8.2.2018 sumu 17,18 eur.

73. Žalobcov úspech tak predstavoval 61,45% ($3819,06 \times 100 : 6215,41 = 61,45\%$) a neúspech 38,55% a po odpočítaní neúspechu žalobcu od jeho úspechu, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere $22,90 = 23\%$, pričom uvedenú náhradu mu súd aj priznal. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a

čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.